

ΠΡΩΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΝΟΜΠΕΛ ΕΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΑΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ

ΤΟΥ Κ. ΑΓΓΕΛΟΥ Ι. ΝΙΝΟΥ

«Η, άπό τοῦ 1901, καθιερωθεῖσα ἐτησία ἀπονομὴ δραδείων Νόμπελ ἐκ μέρους τῆς Σουηδικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν, ἐπεξετάθη ἀπό τοῦ 1969 καὶ εἰς τοὺς πρωτοπόρους τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης. Οὔτως, ἐπὶ συνόλου περίπου διακοσίων ὑποψήφιοι τὴν τὴν 27 Ὁκτωβρίου 1969 οἱ καθηγηταὶ τῆς Οἰκονομικῆς Ragnar Frish καὶ Jan Tinbergen, διὰ νὰ λάβουν ἔκαστος χρηματικὸν δραδεῖον ἐκ 375.000 σουηδικῶν κορωνῶν, ἢ 73.000 δολλαρίων Η.Π.Α.

«Η ὡς ἄνω ἐπέκτασις τοῦ δραδείου Νόμπελ καὶ εἰς τὴν Οἰκονομικὴν ἐπιστήμην, δφείλεται εἰς πρωτοβουλίαν τῆς Κεντρικῆς Τραπέζης τῆς Σουηδίας, ἢ δποίᾳ ἕορτάζουσα τὸ 1968 τὴν 300ὴν ἐπέτειον ἀπό τῆς συστάσεώς τῆς, ἀπεφάσισε τὴν προκήρυξιν «δραδείου οἰκονομικῆς ἐπιστήμης εἰς μνήμην τοῦ Ἀλφρέδου Νόμπελ». Η ἀπό τοῦ 1969 καθιέρωσις τοῦ δραδείου τούτου καὶ διὰ τὴν Οἰκονομικήν, ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἀναγνώρισιν πλέον τῆς Οἰκονομικῆς ὡς θετικῆς ἐπιστήμης, παραλλήλως πρὸς τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας τὰς ἐρευνώσας τὸν αἰσθητὸν ἢ πραγματικὸν κόσμον, ἰδίως δὲ τὰς φυσικάς, τὰς φυσιολογικάς καὶ τὰς διολογικάς.

Εἰς τὴν οἰκείαν ἀνακοίνωσιν τῆς Σουηδικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν, ἀναγράφεται: «Η παλαιστέρα φιλολογικὴ περιγραφὴ τῶν οἰκονομικῶν ἔξελιξεων καὶ αἱ ἀφηρημέναι συζητήσεις περὶ τῶν πιθανῶν αἰτίων τῶν οἰκονομικῶν κυμάνσεων καὶ δὴ κρίσεων, τῶν δραστηριοτήτων, τοῦ νομισματικοῦ πληθωρισμοῦ κλπ., ὑπεκτεστάθησαν ἀπό τὴν σαφῇ τάσιν τοῦ μαθηματικοῦ προσδιορισμοῦ τῶν σχέσεων, αἵτινες ὑφίστανται μεταξὺ διεκφόρων ὑποδειγμάτων (προτύπων). Ο ἀναζητούμενος στόχος, εἶναι ἡ ἀντιπαράθεσις τῶν μαθηματικῶν ὑποθέσεων μετὰ τῆς ἐμπειρικῆς πραγματικότητος, ἡ δποίᾳ περιβάλλεται ἀπὸ τὰ στατιστικὰ δεδομένα. Ο σύγχρονος οὗτος προσανατολισμὸς τῆς οἰκονομικῆς ἐρεύνης ἔκδηλοῦται ἰδιαιτέρως εἰς τὸν τομέα τῆς ἀναλύσεως τῶν συγκυριῶν καὶ τῆς ἀναπτύξεως, ὡς καὶ τὸν τομέα τῆς θεωρίας τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς... Εἰς τοὺς τομεῖς αὐτοὺς ἐπετέλεσαν πρωτοποριακὸν ἔργον οἱ καθηγηταὶ R. Frish καὶ J. Tinbergen. Ἐκκινοῦντες οὗτοι ἀπὸ τὴν μαθηματικὴν διατύπωσιν τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων, ἔδωσαν πράγματι νέον καὶ θετικώτερον περιεχόμενον εἰς τὴν προβληματικὴν τῶν σκοπῶν καὶ τῶν μέσων ἀσκήσεως οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Η συνεισφορὰ τούτων εἶναι πρωτοποριακή, ἀφ' ἐνδεικτικῶν προώθησιγ τῆς Οἰκονομομετρίας,

άφ' έτέρου δὲ εἰς τὸν ἀνάπτυξιν τῆς Ἐφηρμοσμένης Οἰκονομικῆς».

Ο R. Frish, ἐγεννήθη εἰς τὸ "Οσλο τῆς Νορβηγίας τὸ 1895 καὶ θεωρεῖται ὡς «πνευματικὸς πατήρ» τῆς Οἰκονομομετρίας. Οὗτος ἐξελέγη καθηγητὴς τῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον "Οσλο τὸ 1931 καὶ ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς τότε συσταθείσης Διεθνοῦς Οἰκονομομετρικῆς ἑταιρίας, διευθύνας συνάμικ τὴν σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ αὐτῆς «Οἰκονομομετρική». Ἐκτοτε ἐδίδαξεν εἰς τὸ ἐν λόγῳ Πανεπιστήμιον καὶ εἰς πολλὰ ἔτερα εὐρωπαϊκὰ καὶ ἀμερικανικά, ἐνῷ συνάμικ διετέλεσε Διευθυντὴς τοῦ "Ινστιτούτου Κοινωνικῆς Οἰκονομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου "Οσλο. Ἐξεπόγησεν οὗτος πολυάριθμους καὶ ἀξιολόγους μελέτας, ἀναφερομένας εἰς τὴν θεωρίαν τῆς παραγωγῆς καὶ τοῦ προγραμματισμοῦ Οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Μία τῶν μελετῶν του, ὑπὸ τὸν τίτλον «Μακρο-Οἰκονομικὴ καὶ Γραμμικὸς Προγραμματισμός», ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ περιοδικὸν «Σπουδαί» (τόμ. 12, 1961-1962, σσ. 7-57).

Ο J. Tinbergen, ἐγεννήθη εἰς Χάγην τῆς Ὀλλαγδίας τὸ 1903 καὶ εἶναι μεταξὺ τῶν πρώτων ἐπιστημόνων, οἵτινες κατέτιτισαν Οἰκονομομετρικὸν ὑπόδειγμα, καλούμενον «σχῆμα δέλους», θεωρητικῆς ἐρμηνείας τῆς ἀκολουθίας τῶν δραχέων διαχρονικῶν μεταβολῶν τοῦ δγκου τῶν συνολικῶν μεγεθῶν τῆς οἰκονομίας. Οὗτος ἐξελέγη τὸ 1933 καθηγητὴς τῆς Οἰκονομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ρόττερνταμ καὶ εἰργάσθη ἐπὶ διετίαν ὡς Οἰκονομικὸς Σύμβουλος εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Ἀργότερον, τὸ 1945, οὗτος συνέστησε καὶ ἔκτοτε διηγήθυνε τὸ "Ολλαγδικὸν "Ινστιτούτον Κεντρικοῦ Οἰκονομικοῦ Προγραμματισμοῦ, συμβαλὼν δι' αὐτοῦ εἰς τὸν ἐπιτυχῆ προγραμματισμὸν τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεως τῆς Ὀλλαγδικῆς οἰκονομίας. Κατὰ τὰ ἔτη 1960 - 1966, προήδρευσεν οὗτος τῆς παρὰ τῷ Ὁργανισμῷ τῶν Ἕνωμένων Ἐθνῶν, ἐπιτροπῆς Οἰκονομικὸς Προγραμματισμοῦ Ἀναπτυσσομένων Χωρῶν, τελευταίως δὲ τυγχάνει Οἰκονομικὸς Σύμβουλος εἰς πλείστους δλλαγδικούς, ξένους καὶ διεθνεῖς Ὁργανισμούς. Τὸ συγγραφικὸν ἔργον του εἶναι δγκῶδες καὶ ἴδιαιτέρως σημαντικόν. Τέσσαρα ἀρθρα αὐτοῦ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ περιοδικὸν «Σπουδαί», διπλούς τίτλους «Πρόβλεψις καὶ σχεδιοποίησις εἰς τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν χώρας» (1962-63, σσ. 70-77), «Ἡ Ὁργάνωσις τῆς Οἰκονομίας» (1964-65, σσ. 269-77), «Πῶς ἐμφανίζεται η προγραμματισμένη ἀνάπτυξις» (1965-66, σσ. 105-12) καὶ «Κοινωνικὴ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὸς προγραμματισμὸς» (1966-67, σσ. 1-13).